

Korelsbig Betænkning over Forslag til Lov om Navneforandring.

Udvalget deler fuldt ud den til Grund for Lovforslaget liggende Anskuelse, at der er en virkelig Trang til at komme bort fra de alt for almindelige Efternavne, som vort Folk er plaget med. Ganste vist søger man i mange Egne af Landet at raade Bod herpaa ved at forshne sine Bekendte eller sig selv med mere eller mindre tilfældige Tilnavne, men dels ere disse ikke officielt anerkendte, hvorfor det f. Eks. møder Vanskelighed eller endog ganste affkæres at faa dem overførte paa vedkommendes Børn, dels fører denne Skik og Brug ofte til, at flere Sødskende ikke føre eller kaldes med samme Efternavn, og det er nægtelig mindre heldigt. Udvalget billiger derfor ganste Lovforslagets Formaal: at lette Udgangen for Folk til at faa ny officielt anerkendte Stannavne — billiger ogsaa, at det ikke søger sit Formaal fremmet ved Tvang, men kun ved det Pres, som den korte Tidsfrist til Udgangen af 1898 medfører — men mener i øvrigt, at Lovforslaget er for beskedent. Forhaabentlig vil der kunne opnaas Enighed blandt Lovgivningsmagtens Faktorer om at gaa noget videre, ganste vist ikke saa vidt, at man giver Enhver Lov til uden videre at antage et hvilket som helst nyt Stannavn, men dog saa vidt, at den, der allerede er almindelig kendt under et andet Efternavn end det, han har faaet ved Daaben, eller som har en

naturlig og nærliggende Forbindelse med et saadant, faar Udgang til at antage det som sit Stannavn, enten det nu er knyttet til hans Slægt (Forslaget Nr. 1 b.) eller til hans Ejendom (Nr. 1 c.).

Hertil sigter den ny Affattelse, som Udvalget ved Endringsforslaget Nr. 1 foreslaar at give § 1. Man har dog fundet det rigtigt udtrykkelig at tilføje, at flere Sødskende ikke ad denne Vej kan faa „forskellige ny Stannavne“. Heri ligger altsaa ikke, at man nødvendig skal have sine Sødskende med, naar man vil søge Navneforandring ifølge denne Lov — det kræves jo heller ikke med Hensyn til de nuværende Navnebevillinger — men kun, at hvis flere Sødskende ville have et nyt Stannavn, maa de enten — hvis de vil benytte den lette Udgang efter denne Lov — vælge det samme Navn, eller ogsaa søge Navnebevilling efter de hidtil gældende Regler. For Sikkerheds Skyld tilføjes udtrykkelig, at denne Bestemmelse derimod ikke udelukker, at en Mand og hans Søsters Mand begge hver for sig søge og faa forskellige ny Navne efter denne Lov, thi det Navn, den sidste faar, er jo efter Lovgivningens almindelige Regel ikke i og for sig hans Hustru, om end hun har Ret til at bære det.

I Begyndelsen af § 1 har man ændret „fuldmtyndig“ til „mtyndig“. I Overens-